

Michal Huba | zo série Chronotop | 2018 – 2022

Lenka L. Lukačovičová vystavovala na Slovensku aj v zahraničí na samostatných aj skupinových výstavách, vrátane výstav FUTURE NOW, SET SPACE na Bonfire AIR & SET v Londýne, Different Worlds v Galérii PHOTON v Ljubljane, 2021, kde získala 3. miesto, či v spolupráci s Klaudiou Korbelič na výstave Díra ve stázi v Pragovke v Prahe, 2022; samostatne v Galérii TIC v Brne, Situace, které se staly jakoby včera, 2018; GALERIE XY – Common Sense, 2020, Olomouc, Česká republika. Okrem toho bola finalistkou Poznan Photo Diploma Award 2015 a zúčastnila sa na rezidencii Pilotenkueche v Lipsku v Nemecku, 2017. Pedagogicky pôsobí na Vysokej škole výtvarných umení na Katedre fotografie a nových médií v Bratislave na Slovensku. | **Lenka L. Lukačovičová** has exhibited in Slovakia and abroad at solo and group exhibitions, including FUTURE NOW, SET SPACE at Bonfire AIR & SET in London, Different Worlds at PHOTON Gallery in Ljubljana (2021) where she won the 3rd place, or in collaboration with Klaudia Korbelič at the exhibition Díra ve stázi/Blasts Cries Laughter in Pragovka Gallery in Prague (2022); separately in the TIC Gallery in Brno, Situations that happened as if yesterday (2018); GALERIE XY – Common Sense (2020) in Olomouc, Czech Republic. In addition, she was a finalist for the Poznan Photo Diploma Award 2015 and participated in the Pilotenkueche residence in Leipzig, Germany (2017). She teaches at the Academy of Fine Arts at the Department of Photography and New Media in Bratislava, Slovakia.

Michal Huba sa narodil v roku 1990 v Bratislave. Študoval fotografiu na VŠVU v ateliéroch Ľ. Stacha a M. Švolíka. V rokoch 2019 až 2022 doktorandské štúdium, prebiehajúce taktiež na VŠVU, pod vedením školiteľky J. Hojstričovej. Zúčastnil sa niekoľkých skupinových výstav a sympózií na Slovensku i v zahraničí: Entrée, putovná výstava vybraných diplomových prác z umeleckých škôl krajín V4, Praha, Budapešť, Ljubljana, Bratislava, 2018; Hlbšie než dovnútra, galéria Medium, Bratislava, 2018; medzinárodné sympóziu Artdialog, galerie Klatovy-Klenová, ČR; 2018; medzinárodné sympóziu Integrated Photography; Galerie L. Sutnara, Plzeň; 2019. S Lenkou L. Lukačovičovou sa v roku 2021 prezentoval na pôde Záhorskej galérie Jána Mudrocha v Senici výstavou Antropos/Topos. | **Michal Huba** was born in 1990 in Bratislava. He studied photography at The Academy of Fine Arts and Design in the studios of Ľ. Stach and M. Švolík. In the years 2019 to 2022, he completed his doctoral studies under the supervision of J. Hojstričová (also AFAD). He has participated in several group exhibitions and symposia in Slovakia and abroad: Entrée, a traveling exhibition of selected diploma theses from art schools of the V4 countries, Prague, Budapest, Ljubljana, Bratislava, 2018; Deeper Than Inside, Medium Gallery, Bratislava, 2018; International Symposium Artdialog, Klatovy-Klenová Gallery, The Czech Republic, 2018; International Symposium Integrated Photography; L. Sutnar Gallery, Pilsen, 2019. In 2021, he presented himself with Lenka L. Lukačovičová at Ján Mudroch Gallery in Záhorská in Senica with the exhibition Anthropos/Topos.

Lenka L. Lukačovičová | zo série Lonely Planet Trnávka | 2020 – 2022

OZ FOTOFO &
Stredoeurópsky dom fotografie

STREDOEURÓPSKY DOM
FOTOGRAFIE
CENTRAL EUROPEAN HOUSE
OF PHOTOGRAPHY

LOKÁLNE SCITLIVENIE LOCAL ESTHESIA

Michal Huba

Michal Huba | zo série Chronotop | 2018 – 2022

Lenka L. Lukačovičová | zo série Lonely Planet Trnávka | 2020 – 2022

Lenka L. Lukačovičová

4.5. – 5.6.2022

Kurátorka | Curator: Beata Jablonská
Vernisáž streda 4. mája 2022, 18.30 | Opening Wednesday May 4 2022 6:30 p.m.
Galéria Profil 2. poschodie | Profil Gallery 2nd floor
Otvorené | Open | utorok – nedeľa | Tuesday – Sunday 13:00 – 18:00

Financované z verejných zdrojov
Publicly funded

Podporili
Supported by

Mediálny partner
Media partner

LOKÁLNE SCITLIVENIE

K výstave Lenky L. Lukačovičovej a Michala Hubu

Hľadanie priliehavého názvu výstavy býva často nelahkou cestou k samému jadru veci. Snahou je vystihnúť ho tak, aby nebol prázdnym heslom, ale sprievodcom k tomu, čo návštevníka vo výstavnej sieni čaká. Lenka L. Lukačovičová a Michal Huba vystavujú spolu už po druhý krát, čo môže byť dôkazom, že objavili inšpiratívny potenciál v ich vzájomnom výstavnom prepájaní.¹ Aj preto, uvažovanie nad pomenovaním výstavy sa nieslo v sústredení na to spoločné a zároveň jedinečné v ich obrazovom podaní sveta. Aj keď cesty ich fotografických výprav smerujú k odlišným miestam, princípy a ciele ich práce s obrazom sú si blízke – v lokálnom scitlivení. V ich spôsobe práce je to predovšetkým približovanie sa k miestu, nie iba prostredníctvom ponúkajúcej sa jeho viditeľnej „tváre“, ale niečím tak neuchopiteľným akým môže byť jeho precitovanie – periférie mesta a okrajov krajiny.

Miestom Lenky L. Lukačovičovej je Trnávka, mestská časť Bratislavy. Ešte prednedávnom mala povesť divokej periférie a ako nekontrolovaný ostrov sa vzpierala raz socializácii, inokedy kapitalizácii mesta. V 20. rokoch minulého storočia ako „zlé bývanie“ ju fotografoval avantgardista Jaromír Funke a dokonca sa zachovala jedinečná publikácia, dokument o živote v robotníckych kolóniách od amatérskeho fotografa a novinára Ilju Jozefa Marka: Dornkappel. Predmestie troch jazykov (1938)². Keďže tu fotografka s rodinou žije, neobjavuje ju ako exotickú perifériu, ale ako miesto vlastnej, prežívanej každodennosti. Fotografuje ju, priam s obsesívnou pravidelnosťou, možno aj každý deň. Pri odprevádzaní dcéry do škôlky, cestou do obchodu, alebo len tak, pri potulkách je ulicami a zákutiami. Ako povedala: „Zamýšľam sa nad momentom, ktorý je bežný, opakujúci sa, až banálny a zároveň (ne)videný inými, keď sa k samotnému dielu a fotografiám vraciam, často premýšľam, či vôbec majú byť (ne)rozhodujúce momenty verejne/výstavne videné.“³ Jej vedomá hra s banalitou rôzneho druhu nesie v sebe viacero rovín – od stavania na neistote a hádanke až po situačnú iróniu. Mnohé z nastavených princípov si vyskúšala v instagramovom autorskom projekte Lonely Planet Trnávka (2020-2022), kde v s ironickým odkazom ku kedysi populárnym cestovateľským bedekrov ponúka miesta Trnávky. Niektoré z fotografií z Instagramu, pravidelne vystavuje vo vitríne niekdajšieho miestneho kina Zora, vo verejnej vitríne, kde sa zvykli „špendliť“ oznamy a informácie. Kladie tak vedľa seba dva formáty verejného zdieľania: sociálne siete verzus prezentácia v zabudnutej vitríne.

V predchádzajúcich štyroch rokoch, Michalovi Hubovi sa jeho miestom stala krajina medzi Malými Karpatami a Záhorím. Hovorí, že: „nemá meno, pretože je ohraničená svojvoľne, chaoticky, nerešpektujúc teritoriálne označenia“.⁴ Ide o „medzipriestor“ troch území: Záhorského Búra, charakteristického piesočnatými sedimentami, vyviatymi v ľadových dobách z nánosov a terás rieky Moravy. Podmalokarpatskej zníženiny – močaristej krajiny so spleťou rašelinísk a nakoniec Bielych hôr, pohoria Malých Karpát so svojimi vápencovo-dolomitickými hrebeňmi a plošinami. Hmatateľným výsledkom výskumu týchto miest je autorská fotografická kniha nazvaná Chronotop. Tak ako sa u Lenky L. Lukačovičovej zrkadlí v snapshotovom snímaní povaha mestskej periférie, Hubova kniha je interaktívnym sprievodcom nielen vizuálnej, ale aj fyzickej skúsenosti, v kontakte s fotografickým obrazom. Najmä preto, že hapticko-optický charakter knihy vychádza z jej technologického spracovania. Je knihou analógových farebných a čiernobielych fotografií. Tie sa tu objavujú v autentickej fotochemickej podobe, vytvorené tradičným „mokrým procesom“ v tmavej komore. Navyše, fotografie boli exponované na papieri navrstvené fotografickou emulziou a potom vyvolané. Ide o experimentálny proces spojený s istou nevyhnutnou chybovosťou, prejavuje sa to v taktilnom charaktere fotografií, ktoré sú jemne drsné, zvrásnené, či – naopak – lokálne lesklo škvrnité.⁵ Kniha sa takto stáva inscenovaným priestorom, ktorá v dôvtipnej dramaturgii autora približuje a stelesňuje zážitok z putovania krajinou. Niekde sa strana musí rozložiť ako mapa, niekde našu „listujúcu púť“ naruší „parazitujúca“ fotografia vo veľkosti knižnej záložky. Kniha – krajina je tak v chápaní Michala Hubu auto-artikuláciou, majúca podobu palimpsestu, kde horizontalita miesta, tu-a-teraz, sa pretína zlomom, ruptúrou, vpádom vertikality v podobe genealógie miesta.⁶

Fotografie Lenky L Lukačovičovej a Michala Hubu sú obrazmi periférnych miest krajiny a mesta, sústredených za videnú realitu. Sú idealisti, možno až romantici, ktorí veria, že tak často spomínaný a vyvolávaný duch miesta nie je daný iba atraktivitou, či výnimočnosťou toho ktorého prostredia. Lebo aj keď sa viaže k fyzickému miestu, tvorí sa v našom vnímaní. Priestor sa udeje iba vo vzájomnom prežívaní, alebo inak povedané v nastavení sa na našu vzájomnú „lokálnu citlivosť“.

BEATA JABLONSKÁ

Lenka L. Lukačovičová | zo série Lonely Planet Trnavka | 2020 – 2022

PERIPHERAL SENSITIZATION

For the exhibition of Lenka L. Lukačovičová and Michal Huba

Finding an appropriate title for an exhibition is often a difficult path to the heart of the matter. The aim is to describe it so that it is not an empty slogan, but a guide to what awaits the visitor in the exhibition hall. Lenka L. Lukačovičová and Michal Huba are exhibiting together for the second time, which may be proof that they have discovered inspiring potential in their mutual exhibition connection. Therefore, the thought of naming the exhibition was focused on the common and at the same time unique in their visual representation of the world. Although the paths of their photographic expeditions lead to different places, the principles and goals of their work with the image are close – in peripheral sensitization. In their way of working, it is primarily about approaching the place, not only through the offer of its visible “face”, but also through something as incomprehensible as its feelings – the periphery of the city and the edges of the country.

Lenka L. Lukačovičová’s place is Trnávka, a city part of Bratislava. Until recently, it had a reputation as a wild periphery, and as an uncontrolled island, which once resisted socialization, another time the capitalization of the city. It was photographed by the avant-garde Jaromír Funke in the 1920s as “bad living” and there is even a unique publication, a documentary about life in workers’ colonies, by amateur photographer and journalist Ilja Jozef Marek: Dornkappel. Suburb of Three Languages (1938) . Since the photographer lives here with her family, she is not discovering it as an exotic periphery, but as a place of her own, where she lives her everyday life. She photographs it, almost with obsessive regularity, maybe even every day, when taking her daughter to the kindergarten, or on her way to the store, or just like that, when she wanders the streets and nooks. As she said: “I think about a moment that is common, recurring, even banal and at the same time (un)seen by others, when I return to the work itself and the photographs, I often wonder if these (non)decisive moments should be presented to the public in an exhibition.” Her conscious play with banality of various kinds carries several levels – from building on uncertainty and riddles to situational irony. She tried out many of the set principles in the Instagram authorial project Lonely Planet Trnávka (2020–2022), where in an ironic reference to the once popular travel bedekers, Trnávka offers places. Some of the photos from Instagram, she regularly exhibits in the public showcase of the former local cinema Zora, where they used to „pin“ announcements and information. It puts two formats of public sharing side by side: social networks versus presentation in a forgotten showcase.

In the previous four years, Michal Huba’s place became the landscape between the Little Carpathians and Záhorie. He says that: “it has no name because it is delimited arbitrarily, chaotically, disrespecting territorial designations”. It is an “interspace” of three areas: Záhorský Búr, characterized by sandy sediments developed in the ice ages from the sediments and terraces of the Morava River, the Lesser Carpathian Lowlands – a marshy landscape with a tangle of peat bogs and finally the White Mountains, the mountains of the Little Carpathians with their limestone-dolomitic ridges and plateaus. The tangible result of the research of these places is the author’s photographic book called Chronotop. Just as Lenka L. Lukačovičová reflects the nature of the urban periphery in snapshot shooting, Huba’s book is an interactive guide not only to visual but also to physical experience, in contact with the photographic image. Especially because the haptic-optical character of the book is based on its technological processing. It is a book of analogue colour and black and white photographs. These appear here in an authentic photo-chemical form, created by the traditional “wet process” in a darkroom. In addition, the photographs were exposed on photo-emulsion-coated paper and then developed. It is an experimental process associated with a certain necessary error rate, it manifests itself in the tactile nature of photographs, which are slightly rough, wrinkled, or – on the contrary – locally glossy spotted. The book thus becomes a staged space, which, in the author’s ingenious dramaturgy, brings closer and embodies the experience of traveling through the country. Somewhere the page must be laid out like a map, somewhere our “leafing pilgrimage” will be disrupted by a “parasitic” bookmark-sized photo. The book – the landscape is thus in Michal Huba’s understanding an auto-articulation, having the form of a palimpsest, where the horizontality of the place, here-and-now, intersects with a break, rupture, invasion of verticality in the form of genealogy of the place.

Photographs by Lenka L. Lukačovičová and Michal Huba are images of the peripheral places of the country and the city, focused beyond the seen reality. They are idealists, perhaps even romantics, who believe that the spirit of a place so often mentioned and evoked is not only given by the attractiveness or uniqueness of the environment. Because even though it is bound to a physical place, it is formed in our perception. Space happens only in mutual experience, or in other words in setting our mutual “peripheral sensitization”.

BEATA JABLONSKÁ

^[1] Výstava Antropos/Topos. Záhorská galéria Jána Mudrocha v Senici, 2021.

^[2] Kniha Ilja Jozef Marko, Dornkappel, Predmestie troch jazykov, 1938, Vydal Európsky literárny klub, Praha, 214 strán. P.

^[3] Výstava Unseen Realities, Showcase Divadla Nude, Pístoryho palác, Bratislava, 2021.

^[4] HUBA, Michal: Chronotop, autorská kniha, dizertačná práca, VŠVU Bratislava 2022.

^[5] Anotácia dizertačnej práce: HUBA, Michal: Chronotop, autorská kniha, dizertačná práca, VŠVU Bratislava 2022.

^[6] HUBA, Michal: Chronotop, autorská kniha, dizertačná práca, VŠVU Bratislava 2022.